

I am magic!

Från 1 juli 2018 är programmeringsundervisning obligatorisk i svensk grundskola vilket har gett nya utmaningar för både elever och lärare. Det förväntas att både elever och lärare ska använda programmering på ett konstruktivt sätt i olika inläringssituationer. Inom svenska science centers har man arbetat med programmering för barn och ungdomar i många år, detta används av flera grundskolor i uppstartsfasen av den obligatoriska undervisningen. Science centers kan erbjuda specialutrustade labb, teknisk support och personal med kunskap inom programmeringsundervisning. Men är det tillräckligt för att lära? För att lära krävs det även engagemang av eleverna och studien som presenteras handlar om elevers engagemang under programmeringslektioner på några av Sveriges science centers. Engagemang kan uttryckas på olika sätt, i studien analyseras elevernas beteendemässiga, emotionella och kognitiva engagemang.

I detta sammanhang finns Anna med. Hon är på ett science center med sin klass och provar på olika typer av programmering för första gången. Anna blir djupt engagerad i sina uppgifter och det visar hon på olika sätt. Anna är aktiv och samarbetar med sina kamrater, hon namnger sin robot och vill ta med den hem och när hon lyckas med ett uppdrag ropar hon ut i rummet: I AM MAGIC!

Samtidigt så ser det ju inte likadant ut för alla elever, studien visar på vad det är som engagerar och vilka situationer som leder till minskat engagemang för att lära. Resultaten är intressanta både för undervisning på science centers och inom den obligatoriska programmeringsundervisningen i grundskolan.

Presentatör:

Maria Sparf, doktorand Linköpings universitet/ utvecklingsstrateg Jönköpings kommun